

der ligefrem skal kræves et monopol, for at vi kan håndhæve den danske model, er dog utroligt. Hr. Ole Vagn Christensen slog sit ordførerindlæg op på begejstringen hos de etablerede for det system, vi har i dag, og det kan jeg godt forstå, for alle, der er inde i varmen, er selvfølgelig tilfredse.

Men det er dog, synes jeg, bemærkelsesværdigt, at Kristelig Arbejdsløshedskasse med sine knap 120.000 medlemmer i dag har den mulighed, som vi beder om at alle andre også måtte få. Man anbefaler faktisk det her forslag, for selv om man har den fordel, kan man jo udmærket se, at det er helt urimeligt, at man har det monopol på området, som tilfældet er.

Hr. Aage Frandsen var inde på den nære tilknytning, som a-kasserne med den nuværende konstruktion har i dag. Det giver mig anledning til at komme med et par bemærkninger til rapporten om a-kassernes faglige områder, den rapport, som også arbejdsministeren var inde på. Her kommer man ind på tre argumenter imod tværfaglige a-kasser. Nu er jeg glad for, at arbejdsministeren har fået fat på den og sidder og kan følge med.

Det første er, at kendskabet inden for området bliver ujævn, som der står. Ganske korrekt, som hr. Aage Frandsen nævnte, og jeg er ikke i tvivl om, at når man kun har et lille, begrænset felt at arbejde på, har man et større kendskab, men jeg mener absolut, at ulempen er betydeligt større, fordi man så fokuserer blindt bare på et enkelt område, og så er vi også ude i det problem, at når man kun ser på det så snævert, er der selvfølgelig også nogle, der er bange for, at man mister medlemmer.

Et andet argument er, at det er vanskeligt at have et godt kontaktnet til arbejdsgiverne. Jeg synes, det er et utrolig dårligt argument imod tværfaglige a-kasser. F.eks. har Kristelig Fagforening en jobbørs, og hvis en virksomhed efterspørger en medarbejder inden for flere områder, er det en klar fordel, at den kun skal henvende sig ét sted.

Det tredje argument, som rapporten kommer med, er, at konkurrencen kan betyde, at man får en lempeligere administration af reglerne. Det håber jeg sandelig ikke, og det håber jeg da også er umuligt, for jeg går ud fra, at det tilsyn, som nu er blevet styrket med det organ, der kom ind i arbejdsmarkedspolitikken i forbindelse med finanslovforhandlingerne, gør, at der ikke er nogen, der kan snyde. Der skal selvfølgelig være lov og orden inden for alle kasser, uanset om det

er de kendte i dag, der knytter sig til et fagligt område, eller der er tale om nye tværfaglige eller kristelige a-kasser.

Derfor, må jeg sige til hr. Aage Frandsen, er de argumenter, som også er i udvalgets rapport, utrolig tynde, men det var også det, vi forventede. Også derfor følte vi i dag, at det var naturligt, at vi endnu en gang tog fat på et forslag, som tidligere har været til behandling.

Ganske kort til fru Vibeke Peschardt skal jeg sige, at vi under finanslovforhandlingerne sagde nej til, at der skulle være 50.000 medlemmer for, at man kunne oprette en a-kasse. Vi sagde ikke nej til dét, som fru Vibeke Peschardt nævnte i sin ordførertale, nemlig den opblødning, som også lå i modellen.

Til allersidst vil jeg gerne sige til fru Sonja Albrink, at jeg tror, CD har misforstået forslaget lidt. Det går nemlig ikke ud på at lave et differentieret forsikringssystem med forskellige satser, som fru Sonja Albrink argumenterede imod. Dette er alene et spørgsmål om, at der bliver mulighed for at oprette tværfaglige a-kasser, og det kan ikke på nogen måde undergrave forsikringssystemet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har hidtil haft indtryk af, at Venstre respekterede organisationer, som, når de blev bedt om at lave et udredningsarbejde, kom med nogle anbefalinger. Det er jo altså ikke organisationer, som opstår sådan ud af den blå luft. Det er organisationer, der har 100 års tradition bag sig, og hvis man vil den model, som regeringen i hvert fald vil, nemlig bevare den danske model med en meget stor ansvarlighed over for arbejdsmarkedets parter, nedgør man altså ikke deres rådgivning på den måde fra Folketingets talerstol, som vi lige her har hørt.

Hvad er det egentlig for et udvalg, hvad er det for nogle organisationer, der i den grad skal hænges ud som nogle, der tilsyneladende ikke ved, hvad der er op og ned på arbejdsmarkedsløvgivningen? Det er repræsentanter, der er udpeget af LO, repræsentanter, der er udpeget af FTF, repræsentanter, der er udpeget af Fællesrepræsentationen, altså ledernes hovedorganisation, repræsentanter, der er udpeget af Akademikernes Centralorganisation, og det er repræsentanter, der er udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening, samt repræsentationer for de kommunale organisationer, Kommunernes Landsforening såvel som Amtsrådsforenin-